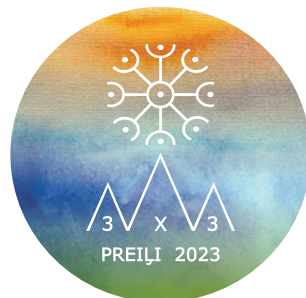

Cetrdienas
vedībās
pucējusies

GARĢATAKA

2023. gada
27. jūlijs

PREIĻU
3X3 SAIETA
AVĪZE #5

Vara Santa foto

Preiļu 3x3 vieglprātīgākās un straujākās dabas sievietes bija apvienojušās ansamblī *Vēja slotas* un kopā ar Jāni Kirmušku dziedāja un kustībās pastāstīja par velna izdarībām.

Kvalitatīvi, jautri un mīļi - tāds bija Brīvais mikrofons

3x3 saietu *Brīvais mikrofons* agrāk tika reklamēts ar saukli *Kā māku, tā maunu*. Nu šo saukli vairs nedzird, jo tam nav pamata: vismaz Preiļu 3x3 *Brīvā mikroфона* koncertam ar maušanu nebija nekāda sakara: priekšnesumi bija augsti kvalitatīvi, gluži profesionāli un vienlaikus ļoti mīļi, kā arī jautri.

Ierastā vadītāja lomā Ingus Krūmiņa vietā stājās Eduards Krūmiņš, kas ar jauno pienākumu galā tika labi.

Koncertā skanēja gan tautasdziesmas, gan citi populāri skaņdarbi: akapella priekšnesumi tikpat kā nebija, jo trīsreiztrīsnieki ar mūzikas instrumentu spēlēšanu nav uz jūs un spēlēja pavadījumu gan paši sev, gan citiem. Pa vidu dziesmām skanēja dzeja – sarīkojuma

vadītājs Eduards uzstājās pats ar dzejoli par tikumiem – , tika dejota laikmetīgā deja un iesaistīta publika ritmisku saukļu izklieģšanā. Šādi skautu stila saukļi esot 3x3 saietu saknes, bet mūsdienās no 3x3 ikdienas kaut kur pazuduši.

Ilze KUZMINA

BRĪVĀ MIKROFONA
FOTOMIRKĻI ▶ 4. un 5.lpp.

Bedības

*Šai zemē, šai saulē
Viesiem vien padzīvoju.
Viņa saule, viņa zeme
Tā visam mūžīgam.*

Piektdiena
28. jūlijs

8.00 - 9.00	Celšanās, rīta rituāls
9.00 - 9.30	Brokastis
9.40 - 10.00	Dienas tēma – bedības, un TV (pamatskolas zālē)
10.15 - 12.45	Rīta ievirzes
13.00 - 14.00	Pusdienas
14.00 - 16.30	Pēcpusdienas ievirzes
16.30 - 16.45	Brīvbrīdis. Ieviržu vadītāju sanāksme (pamatskolas zālē)
16.45 - 18.45	Pievakares ievirzes
19.00 - 20.00	Vakariņas
20.00 - 21.30	Daudzinājums Preiļu parka estrādē
21.30 - 22.00	Vakara dziesma, vakara pasacīna mazajiem
22.00 - 23.00	Vakara viesis Daiga Bitiniece (pamatskolas zālē)
	Danči vecākiem ar bērniem līdz 13 gadu vecumam
	Nikšana
23.00 -	Danco tie, kam pāri 13
	Nikšana
	Zole

Visi uz viena viļņa

Kuplajai Dzērvju ģimenei no Rīgas Preiļu 3x3 ir jau piektais saiets, bet pirmo reizi kāds no ģimenes locekļiem vada ievirzi. Māmiņa Sandra vada ievirzi *Grāmatu burvis atver durvis*, kas paredzēta piecgadīgajiem un sešgadīgajiem bērniem. Vecākā meita Ieva Madara, kurai pašai drīz būs 13 gadi, mammai palīdz. Palīgos ir arī Ievas Madaras krustmāte Māra Linde, kura ikdienā dzīvo Amerikas Savienotajās Valstīs. Sandra Mārai par palīdzību saka lielu paldies: lieti noder viņas folkloras zināšanas un dzirkstošā enerģija.

Viena no ievirzes dalībniecēm ir arī jaunākā Dzērvju meita – pastarīte sešgadniece Alise Mare. Vēl Dzērvēm ir divi dēli: pirmdzimtais sešpadsmitgadnieks Miķelis Kārlis un Pēteris Ludvigs, kuram drīz būs 15, kā arī meitiņa Elīna Kate, kurai ir 11.

Dzērves sastopu un intervēju 3x3 saietā jau otro reizi: pirmā reize bija Priekuļu saietā 2015. gadā, kad mazā meitiņa vēl nebija dzimusi, bet tagadējie pusaudži bija mazi. Toreiz Sandra teica, ka vēlētos dot savu ieguldījumu 3x3 saieta norisē, labprāt vadītu ievirzi bērniem. Sandras pirmā izglītība ir filoloģe, bet viņa apgūvusi arī Montessori pedagoģiju, nu studē pirmsskolas pedagoģiju un arī strādā pirmsskolā. Un, lūk, kad Dina Ceple, rīkojot Preiļu 3x3, aicināja vadīt ievirzi, Sandra nevarēja atteikt: “Mēs no 3x3 saietiem esam tik daudz ieguvuši! Iepriekš, braucot mājās no saietiem, allaž bija nedaudz smeldzīga sajūta, jo esi ņēmis, bet neesi tikpat daudz devis.” Starp citu, Dinu Dzērves pazīst jau sen, jo viņa palīdzējusi nākt pasaulē četriem no pieciem dzērvēniem.

Tieši lasīšanas ievirzi Sandra lēmusi vadīt tāpēc, ka pašai ļoti patīk grāmatas, arī savus bērnus izdevies ieinteresēt. Ikvakara lasīšana priekšā allaž bijis jauks kopīgs ģimenes rituāls.

3x3 saietos ģimenei patīk, jo te ir īpaša atmosfēra: visi attiecas cits pret citu ar labvēlību un atvērtību. Te visi esam uz viena viļņa, jo vieno latviskais. Turklāt te nav sadzīves rūpju, kas ikdienā lielas ģimenes vecākiem atņem daudz enerģijas.

Dzērves priecājas, ka saietā var vienlaikus būt gan kopā ar ģimeni, gan atsevišķi. “Katrs dara to, kas patīk, un tad kādos brīžos satiekas,” piebilst Sandra. “Tik ļoti kopā

**Dzērvju ģimene
(no kreisās
pēdējā rindā):
Pēteris Ludvigs,
tētis Jānis,
Miķelis Kārlis,
otrajā rindā
(no kreisās) –
Ieva Madara,
mamma Sandra,
Elīna Kate.
Priekšplānā
pastarīte
Alise Mare.**

Vara Santa foto

kā šajos saietos nekur citur neesam.”

Rītus Sandra ar Jāni vada kopā: abi apciemo Preiļu saimniekus Andra Tomāšūna vadītajā ievirzē. *Vēlajās brokastīs* jauniešiem arī piedalās divi Dzērves: turp dodas gan Ieva Madara, gan Pēteris Ludvigs. Savukārt pēcpusdienas Pēteris Ludvigs pavada kopā ar tēti: abi klausās ievirzi *Kā ietekmēt politiku* pie Jura Viļuma.

“Man patīk gudri parunāt, tāpēc arī esmu izvēlējis tādas ievirzes,” atzīstas Jānis, kurš ikdienā maizi pelna programējo.

Miķelis Kārlis

gan uz ievirzēm dodas lepnā vientulībā: no rīta šuj lina kreklus, bet pēcpusdienās kaļ rotas. Kalšana esot vieglāka nekā šūšana, kurā esot bezgala daudz monotonu darbību. Lūk, gredzens ar iegravētu skaitli 155 jau gatavs! Tas kalts par godu 155. skautu vienībai, kurā viņš darbojas. Visi četri vecākie Dzērvju bērni darbojas Skautu un gai-

du organizācijā, jo arī tur ir aizraujošas nometnes.

Elīna Kate, kurai ļoti patīk dzīvnieki, izvēlējusies ievirzes *Zirgu oāze* un *Darī pats*. Alise Mare apmeklē *Mazos pētniekus*, kur, piemēram, uzzinājusi, ka katrai planētai ir sava skaņa.

Ārpus saieta

Dzērvju bērniem arī ir savas aizraušanās: lielākās meitas deju laikmetīgo deju – Ieva Madara savas prasmes demonstrēja arī *Brīvajā mikrofonā*. Miķelis Kārlis zīmē, bet Pēteris Ludvigs izmēģinājis daudzas nodarbes.

Kas daudz bērnu vecākiem dod spēku? Sandra atbild, ka paši bērni to dod, piemēram, pieglaužoties un samīļojot. Ļoti palīdz arī tas, ka viņa kā mamma var paļauties uz Jāni. Tētis toties piebilst, ka viņi cenšas būt vecāki, kas nesatraucas un lielā mērā ļauj augt bērniem pašiem. “Un izskatās, ka labi sanāk,” viņš secina.

Ilze KUZMINA

Kilometri diegu iešūti kreklos un vamžos

Šūšana līdz pulksten diviem, trijiem naktī, sadurti pirksti, metri un pat kilometri izšūtu diegu – tas raksturo ievirzi *Lina kreklu un vamžu šūšana*, kur Preiļu 3x3 dalībnieki mēģina tikt pie pašu šūtiem senajiem latvju tērpiem.

Ievirzes vadītāja Vija Liepa šajā lietā jau ir profesionāle, jo daudzos saietos mācījusi šūt tā, kā to darijuši mūsu senči. Šoreiz viņai talkā nākusi Vīta Bogana, kura ir folkloriste un arheoloģisko tērpu eksperte.

Šuvēju vidū ir gan puīši, gan meitas, gan vīri, gan sievas. Rolands Auziņš, kaut ikdienā ar rokdarbiem neaizraujoties, te šuj vamzi, un sokoties labi. Detaļas jau piegrieztas, sadiegtas, apšūtas ar glītu gurstūti. "Vamzi man vajag, jo daudzinašūmā auksti," paskaidro Rolands. "Man ir arheoloģiskais krekls, bet ar to nepietiek."

Inguna Žogota arī šuj vamzi: tā būšot dāvana vīram, kuram 28. jūlijā būs dzimšanas diena. Vīrs grasoties braukt uz Preiļiem, tad nu Inguna varēs gaviļnieku sagaidīt ar dāvanu. "Ļoti cenšos, šuju līdz diviem naktī," atzīst Inguna.

Kāds cits šuvējs, šūdinādams sev kreklu, gan teic, ka drusku vēl pašus, bet tad varbūt meklēšot šūšanas salonu, kas darbiņu pabeigs. "Es tik to salonu vēl te, Preiļos, neesmu atradis. Zīnu tikai, kur ir slimmīca," viņš skumji piebilst.

Bet tā jau ir: krekļus šūt esot grūtāk nekā vamzi, saka arī citi šuvēji. Varu tikai piekrist, jo savulaik man vajadzēja pat divus 3x3 saietus, lai pabeigtu vienu kreklu. Bet, kas lēni nāk, tas labi nāk! Tāpēc vēlu, lai galvas augšā un rokas čaklas.

Ilze KUZMINA

Ingas Jefremovas foto

legūst zināšanas un draugus

Mazo prātnieku nodarbībās vidusskolas 14. telpā piedalās kā nu kuro dienu, bet apmēram 8-12 mazuļi vecumā no 2 līdz 4 gadiem.

Ievirzi vada Inga, Magnuss un Ēriks Jefremovi no Kandavas.

Katru dienu bērni dara ko citu. Sādziedas rotaļās, dodas ekspedīcijā pa Preiļu parku, apmeklē kukaiņu māju, vēro un skaita pilītes, ievāc dabas paraugus un veido kompozīcijas, veido smar-

žu glezniņas, limē krāsainās aplikācijas, dejo ar baloniem, zīmē ar ūdens pilieniņiem, kāpelē pa blukšiem pie parka kokiem, skandinā zvanga instrumentu pie salīņas. Un, protams, draudzējas un gūst daudz neaizmirstamu iespaidu.

Kādi notikumi bijuši? Otto iekoda lapsene. Kad bērni sēdēja uz soliņa, viņus apšļakstīja strūklaka parka diķi. Uz kodu pauzītē tika apēsts gardais Preiļu siers, un Matilde teica, ka tagad labi augš galva.

Ingā JEFREMOVA

Droša vide visiem kopā

Uz 3x3 saietu vecākiem līdzī atbraukuši arī vismazākie ģipari, kuri kopā ar savām mammām piedalās vingrošanas nodarbībās.

Ievirzes *Vingrošana māmiņām kopā ar mazuļiem* vadītāja Liene Grigāne ikdienā ir fizioterapeite un dūla. Ievirzē sievietēm ir iespēja mācīties sajūst sevi, savu dziļo muskulatūru un stiprināt ķermeni, atbrīvot muskuļus un tikt vaļā no sāpēm. "Mēs šeit esam līdzās viena otrai atbalstošās, patiesās un iedvesmojošās sarunās," stāsta Liene. Mammās uz paklāja vingro līdzās saviem mazajiem bērniņiem, kuri ir lielākie atbalstī-

tāji. Viņi spēlējas, paguļ, arī paraud, ja kaut kas noticis, un tā ir droša vide kā mammai, tā arī bērniņam.

"Mēs improvizējam, pielāgojamies un beigu beigās arī visu izdarām," min vadītāja, pastāstot, ka reizēm kādai mammai bērniņš nodarbības laikā ir jāpabaro vai jāiemidzina.

Sievietes nedēļu turpinās tādā pašā ritmā, attīstot iegurni un dziļo vēdera muskulatūru, ar laiku vingrinājumus padarot nedaudz intensīvākus. Liene cer, ka laikapstākļi būs labvēlīgi, lai kādu no nodarbībām varētu novadīt svaigā gaisā.

Monta BĒRZIŅA

Kvalitatīvi, jautri un mīļi - tāds bija Brīvais mikrofons

Vara Santa foto

Mazā čelliste Anna Neilande uzstājas kopā ar savu kuplo ģimeni. Vēl piesakoties koncertam, viņa nezināja, ko spēlēs.

Baiba un Austra Sproģes dziedāja gan *Meita gāja uz avotu*, gan ļoti sarežģītu dziesmu par dinosauriem.

Made Ceple skaisti izdejoja dzīves viļņus, kas mūs gan paceļ augšā, gan sviež lejā.

Rokpeļņu ģimene no Valmieras atjaunoja Dziesmu svētku sajūtu, dziedot un spēlējot dziesmu *Lec, saulīte!*. Flautu skaisti spēlēja Ernests, bet ģitāru Alberts juniors.

Koklētāju ievirzes vadītāja Inguna Žogota trīs dienās spēja apmācīt iesācējus koklēšanā tā, ka izdevās gluži laba saspēle.

Lūcija aizrautīgi un emocionāli izpildīja ebreju tautasdziesmu.

Divas ģimenes apvienojās grupā *Es neesmu vientuļa sala* un aizveda visus koncerta apmeklētājus *Ceļojumā*.

Tikumi. Preiļi. 3x3

Saietā nav likumi,
Bet jāgodā ir tikumi.
Padomā par sevi, bērniem,
Mācīsim tiem izaugt krietniem!

Vēl labi draugi neesam,
Kad kopā sveši sanākam.
Bet sakot katram Tu, Tu, Tu,
Mēs brīvu vidi sekmētu.

Dzīvojam mēs saietā,
Skaistā Preiļu novadā.
Latvietību turam godā,
Valoda mūs katru rotā.
Latvju mēli lietā liekam,
Anglisko daudz neaiztiekam.
Arī TV kamerā
"Max" latviski ir jārunā.

Cepures ir vajadzīgas
Gan tiem Jāņiem, gan tām Līgām.
Bet Jāņiem siltā istabā
Cepure nav jāvalkā.

Ēdnīcas nodaļa

Ēdnīcā ir galdi gari,
Sarūmējies, ja tu vari!
Galdus aizņemam no gala,
Netstājot brīvas malas.
Caurumus mēs netaisām,
Cieši rindās sasēžam.

Vēl viens tikums trīs reiz trīs,
Nezinu, vai uzrakstīts.
Ēdienreizēs vietu maini,
Iepazīsti Jāni, Daini!

Ēdiens gards un visiem tiek,
Satraukums par badu lieks.
Būsim visi draudzīgi,
Pret saimniecītēm saudzīgi!
Kad griķi, zupu šķīvi liec,
Uzreiz tad tālāk bļodas sniedz!

Paklausies, kad Reinis runā,
Ēdienreižu skaļā dunā,
Noliec dakšu, šķīvi, glāzi -
Sadzirdēsi katru frāzi!

Gribi otru kotletīti?
Nokārto to tīri glīti:
Kad mielasts iet uz otru pusi,
Galdi paliek tukši, klusi,
Klusītiņām piecelies,
Pēc gardumiņa pasniedzies.

Nedari gan otrādāk,
Kā redzēts vietās necilās -
Neskrien sagrābt, cik tik lien,
Ka citiem paliek smarža vien!

Noslēgumā teikšu tā,
Par šo ir reizēm jārūnā.
Būsim mīļi, draudzīgi,
Un dienas ritēs laimīgi!

(Brīvajā mikrofonā
Eduarda Krūmiņa izpildījumā
paša sacerēts)

**VAR – GAN spēlēt varganu, pat
ja sāk trenēties tikai uzstāšanās
dienas rītā. To pierādīja Inga
Kalviņa un citi vargānisti.**

**Starp
koncerta
klausītājiem
gozējās
arī visiem
zināmā aita.**

**Elīna Krastiņa iepriecināja
gan ar savu skaistu balsi, gan
klavierspēli.**

**Preiļu 3x3
viesi Cekulu
ģimene kopā
ar Staru
ģimeni visus
uzjautrināja
ar spriganu
zaķu deju.**

**Kamēr Jefremovu ģimene kā
apvienība Stīgu pārsteigums
kāpa uz skatuves, ģimenes
mazā vijolniece Alma bija
nolēmusi labāk pagulēt tēta
siltajās rokās.**

**Bildē nav tikusi Jāņa Kirmuškas neredzamā
aste, taču nevienam skatītājam nebija šaubu,
ka viņam tāda tiešām ir: tik atraktīvi aste tika
luncināta.**

Vara Santa foto

**Preiļu 3x3 darba grupa gādā gan par mūsu labsajūtu saietā, gan veltīja visiem
labus vārdus dziesmā.**

Bedības

Bedības ir cilvēka mūža noslēdzošie godi. Mūsu senču pasaules redzējumā cilvēks šajā saulē dzīvo vien īsu brīdi, bet viņa saule, tā saule, cita saule ir mājvieta visam mūžam.

Šaj zemē, šaj saulē
Viesiem vien padzīvoju.
Viņa saule, viņa zeme
Tā visam mūžiņam.

Mūsdienās cilvēka mūža noslēgums visbiežāk tiek novirzīts prom no savējiem, prom no ģimenes un mājām – slimnīcā vai veco ļaužu pansionātā. Atšķirti no ģimenes mēdz notikt arī aizgājušā cilvēka auguma apkopšana un sagatavošana pēdējiem mūža godiem. Iespējams, tieši šīs atdalīšanas un apslēpšanas dēļ aiziešana un nāve mūsu kultūrā ir ieguvusi tādu kā noslēpumainības aizsegu, tā ir kā tabu tēma, kas liedz satikties ar mūsu dzīves noslēguma neizbēgamību ikvienam – lielam un mazam – dzimtas loceklim. Taču senāk bija citādi. Latvietis no nāves nav baidījies, savlaicīgi sagatavojot savu mūža māju jeb zārku, mirstamās drēbes un vietu kapukalnā. Latvietis uzlūkojis miršanu kā pāreju no vienas pasaules otrā un visu mūžu gatavojies šim notikumam, dzīvodams tā, lai aizejot nekas nav jānožēlo un arī *viņā saulē* varētu priecāties par piedzīvoto šajā pasaulē.

Bēres jeb bedības tika svinētas divas dienas. Pēc aiziešanas apkopa mājiniēki – apmazgāja, ieģērba iepriekš sagatavotajās drānās un ienesa iespējami vēsā vietā. Parasti tā bija klēts vai šķūnis. Aizgājēju apsedza ar vilnas segu, bet virs pārklāja aplika nātru dzinumus vai ziemā eglu zarus, kas palīdzēja uzturēt vēsumu, novērsa nepatīkamu aromātu un atbaidīja graužējus. Aizgājēja pagalvis tika gatavots no lina auduma un pildīts ar skuju koku ēvelskaidām, kas darīja to pietiekami mikstu un antibakteriālu. Klētī ap mirušo tika aizdegta svecīte, tur mājiniēki klusām atvadījās no aizgājēja. Parasti smilšu kalniņā aizgājēju guldīja trešajā dienā pēc aiziešanas. Pa šo laiku tika sūtīti vēsti radiem, lai tie varētu atbraukt uz bedībām.

Pirmajā bedību dienā sabrauca radi un draugi, lai aizvestu mirušo tuvinieku smilšu kalniņā. Pušķotos ratos, garā rin-

dā viens aiz otra ejot vai braucot, bērni gājieni nonāca kapsētā. Pa ceļam tika dziedātas bērnu dziesmas. Mūža māju apnesa trīs reizes ap izrakto kapu bedrī, pirms guldīja tajā. Kapu aizraka ar dziesmām un runām par aizgājēju. Bērinieki, kurus mēdza saukt arī par kapeniekiem, no kapiem līdz ņēma skujas un atgriezās aizgājēja mājās. Tur kapenieki ar skujām izpēra mājiniēkus, it kā aizpērdami prom skumjas, aicinot mājiniēkus nedoties domās līdz aizgājējam, bet palikt šajā saulē.

Nemirstiet, nemirstiet,
Nava vietas kapsētā,
Es apraku bāleliņu
Pašā silā maliņā.

Kapeniekus mājās sagaidīja mājiniēki, kas pa to laiku bija saklājuši mielasta galdu. Pie galda tika pieminēts aizgājējs gan ar dziesmām, gan runām. Bedību ieražās nav stingri noteikts, kas pie mielasta galda runājams – ikviens var runāt to, kas uz sirds. Mielasta laikā ar dažādām veltēm tika apdāvināti kapa rācēji un krusta nesēji. Pēc mielasta tika sāktas arī bedību dejas, kuru mērķis bija kaut nedaudz izkļaidēt bēdas un aizpēdot aizgājēja pēdas, lai noslēgtu palicējiem ceļu aizgājējam līdzī.

Apdeju, aplecu māmiņas pēdas,
Lai bērni neraud staigādami.

Otrajā dienā, ja kapi nebija pārāk tālu, bērinieki vēlreiz apmeklēja kapus un apdziedāja aizgājēju. Atvadoties no mirušā kapos, mirušajam tika aizliegts ceļš atpakaļ pie dzīvajiem.

No šīs dienas, tu, bāliņ,
Nenāc vairs ciemoties.
Vilciņš guļ ceļmalā,
Lācītis ceļa maliņā.

Ai, vecā māmuliņa,
Nenāc vairs atpakaļ.
Gan mēs tevi apdziedam,
Gan pēdiņas aizminam.

Mājās atgriezušies, bērinieki aplūko nelaiķa mantu un vienojas par tās pārdalīšanu. Tad atvadās un dodas atpakaļ uz savām mājām.

(Sagatavots, izmantojot
Arvīda Brastiņa folkloras materiālus.)

Dina CEPLĒ

ĀTRĀS INTERVIJAS

*Vai tu šajā 3x3
sapņo, un vai sapņi
piepildās?*

Jana Safonova,
Jēkabpils:

– Mums ir jānokļūst tur, kur mums jānokļūst, un tad, kad mums tur jānokļūst. Ja esam šeit un tagad, tad mums šeit bija jābūt. Sapnis ir piepildījies.

Kristofers Karami, ASV:

– Sapņoju par to, cik jautri būs. Un man šeit patīk viss – danči un stundas, kurās mācāmies. Ja šo rakstis avīzē, tad gribu visiem novēlēt jauku vasaru.

Rūdolfs Ozoliņš,
Iecava:

– Ja redzu, tad redzu netveramus sapņus. Bet šeit neko nesapņoju. Laikam labi guļu.

Rūdolfs Lācis, Kadaga:

– Sapņos redzu citu pasauli, ārpus realitātes – ar jaukiem, pozitīvi noskaņotiem cilvēkiem. Pamazām sapņu pasaule sāk piepildīties.

Vivita Skurule, Viļāni:

– Neko nesapņoju, labi guļu. Nevajag *pisareit*, tad arī miegs būs labs. Te septiņos paēd, līdz pusdiemim nonīksti (tur jau neviens ēst nedod), tad – gultā un guļi kā zidainītis.

Dainis Michelis,
Rīga/Vīne:

– Jā, es sapņoju. Par ideālo nākotni. Tad jau redzēs, vai tas piepildās.

Kārlis Tukačs,
Pulkarne:

– Esmu 24/7 režīmā. Nesaprotu, sapņo vai nesapņo, jo visu laiku esmu domājis un domāju, lai nometnē viss labi.

Basketbolā uzvar entuziasms

Trešdienas nakts basketbols noslēdzies ar spraigām uzvarām.

Iesācēju grupā cīņa bija pavisam karsta. Pamatlaiks – neizšķirts, pēc diviem papildlaikiem – neizšķirts, pēc soda metieniem – neizšķirts, pēc soda metienu 1. kārtas – neizšķirts. Tikai pēc izslēdzošās kārtas noskaidrojās **uzvarētāji** – **Preiļu UNITED** (Augusts, Henrijs, Ernests, Renārs, Julians, Bernardo). Godpilnā **2.vieta Nezvērīgajiem Lietusmēteļiem** (Pauls, Dāvis, Krišs, Miķelis, Mariuss).

Pieaugušo grupā cīnījās trīs komandas. Uzvarēja **Senči**, kas nemaz neizskatījās pēc senčiem (Kārlis L., Kārlis M., Jānis, Valters, Krišjānis).

2.vietā Dubultais D (Hugo, Bruno, Dārta, Dāvids, Mārtiņš, Juris).

3.vietā 401 (Endijs, Reinis, Miks, Matīss, Oskars).

Saieta organizatoru sarūpētās balvas no galvenā trenera Anda Zariņa rokām saņēma visi.

Rasma ZVEJNIECE

Vara Santa foto

Dace iedzied dienas tēmu

Vara Santa foto

Katru rītu dienas tēmu mums ie-
dzied **Dace Mieziņa**. Sirsnīgā Daces
balss liek ieklausīties un dod mieru visai
dienai. Viņa pasaka atslēgvārdus cilvē-

ka mūža svarīgajiem pieturpunktiem –
raudzībām, pirtībām, krustabām, at-
šķirtībām, vedībām, bedībām, gaidībām
un radībām.

Ikdienā Dace ir izglītības darba spe-
cialiste un brīnišķīga gide Nacionālajā
Botāniskajā dārzā. Viņa arī dzied fol-
kloras kopā *Visi vēji*, bet neuzskata sevi
par folkloras speciālistu un nepretendē
uz saucējas titulu. Dace dzied pēc iek-
šējās sajūtas, jo uzskata, ka folkloras ir
dzīva un piemērojas konkrētajam dzī-
ves brīdim. Arī 3x3 saietā dienas ievad-
vārdi un dziesmas Dacei nav uz papī-
ra uzrakstīti, viņa runā un dzied to, ko
sirds tobrīd jūt.

Dacei ir četri bērni, trīs no viņiem
ir šajā saietā. Vispār viņi ar 3x3 kopā ir
jau 16 gadus un no dalībniekiem ir kļu-
vuši par darītājiem. Elza šogad ir saietā
darba grupā, bet pati Dace jau vairākus
gadus vada celošanas ievirzi. Šo amatu
viņa apgūvusi 3x3 pie Krūmiņu Ineses
un nu to nodod tālāk.

Rasma ZVEJNIECE

VAKARA VIESIS

(pamatskolas 2.stāva zālē plkst. 22.00)

Vara Santa foto

**Ceturtdienas vakara viesē būs
Māra Tupese** – ģimeņu semināra vadītāja,
pedagoģe no ASV. 30 gadus viņa strādājusi
ar grūti audzināmiem pusaudžiem Vīs-
konsīnas vidusskolā. Savu pieredzi Māra
bagātīgi devusi arī Latvijā – gan 3x3 no-
metnēs jau kopš to sākuma, gan kopā ar
Līgu Rupertu un Latvijas psihoterapeitiem
vadot seminārus skolotājiem un citiem
interesentiem, gan pēdējos gadus attāli-
nāti konsultējot *Stārķa ligzdā*.

Taču vakara saruna būs par Māru
pašu, par dzīvi trimdā, kurā devās viņas
vecāki, par to, kā piedzimt, palikt latvietim
un izaudzināt bērnus par latviešiem, ne-
esot Latvijā. Māra un Tupešu Jānis ir izau-
dzinājuši divus lieliskus latviešus – meitu
un dēlu, un viņu pieci mazbērni aug par
lieliskiem latviešiem.

PAR DZĪVNIEKIEM

**Piektdien 17.00 būs iespēja tikties ar
Ingmāru Līdaku** (tikšanās vietu izziņos
atsevišķi). Ingmārs stāstīs un rādīs mate-
riālus par tematu *Zoodārzs manā pagalmā*
(par putniem, ežiem, stirnām, kas sasto-
pami mūsu māju tuvumā).

IESŪTĪTS. NOVĒROTS. NOKLAUSĪTS

- Jānis (5 gadi) pārnāk no Mazo pētnieku
skoliņas.
Tētis prasa:
- Vai kaut ko izpētījāt?
- Jā! Tagad es zinu, kur ir tualete!
- Nikšanā vai katra dziesma beidzas ar
publikai no sirds dziedātām rindām,
ka "meitām puiši jābučo, un puišiem
meitas jābučo". Viena brīdī muzikante
Vivita gana skarbi saka: ko te tādu velti
dziedat, tāpat neviens cits to nedarot,
kā tikai Ceplī.
- Celošanas ievirzē noderīgi esot gari
īkšķi. To vērts ņemt vērā nākamajos
saiešos, piesakoties uz šo ievirzi.
- Noklausīts no trīsreiztrīsnieces,
kas divos naktī dzied un vij aukliņu
(vai celo): gulēšana ir pilnīgi veltīgs
laika patēriņš. Izgulēsies ziemā.

- No rīta pie ēdnīcas izliktas blodas,
pilnas ar āboliem. Līga Reitere tos
reklamē, saukdama: "Paņemiet ābolus,
lūdzu, paņemiet ābolus!"
Kāda maza meitenīte atsaucas: "Tu tā
kā ragana no pasakas par Sniegbaltīti
liec ņemt ābolus!"
Līga Reitere (patiesā sašutumā):
"Es neesmu nekāda ragana, es tikai
saku, ka jāpaņem āboli."

- Rūķīši un Preiļu zakītis.

- Zaglī dančos vakar uzvarēja Krista
Lange un Bruno Kalviņš-Silva.

GARĢATAKA REDAKCIJA

- Atrodas Preiļu 1. pamatskolas 1.stāvā
(gaitenī pie ēdamzāles).
- Saziņai – e-pastā:
daiga.bitinieca@gmail.com;
vatsapā: telefona nr. 29463930 vai
ienākot ciemos.
- Redaktore Daiga Bitinieca,
žurnālistes Rasma Zvejniece,
Ilze Kuzmina, Monta Bērziņa,
fotogrāfs Varis Sants,
māksliniece-maketētāja Līga Kuplā.

DIGITĀLIE
3X3 ŽURNĀLI
.PDF